

- Czech Australian Broadcasting s projektem Rádía Olympic, akciová společnost R. G. Evropa 1 s projektem Rádía Frekvence 1, Radio Mama s projektem stejnojmenné stanice, Jan Einhorn (žadatel se nedostavil ke slyšení), společnost Hallo, World ! s projektem stejnojmenné rozhlasové stanice, společnost Kaskol s projektem Rádía Alfa, Rádío Collegium, Rádío CS 1, Rádío Kiss, Rádío VOX, společnost R.I.O. s projektem stejnojmenné stanice, Společnost pro rozvoj nezávislého rozhlasového vysílání s projektem Rádía Blaník, žadatel Petr Ševčík s projektem Radioclub, Milan Vacek s projektem HAWAII (žadatel se nedostavil ke slyšení) a společnost Euro 1 s projektem stejnojmenné rozhlasové stanice.
- 48) Viz příloha A – Chronologické přehledy – Rada ČR pro RTV.
  - 49) Text je doslovnou citací z „Rozhodnutí Rady ČR pro rozhlasové a televizní vysílání o udělení licence z 9. 3. 1993“, které zapůjčil pro účely této diplomové práce pan Michel Fleischmann, prezident Rádía Frekvence 1.
  - 50) Viz zpráva ČTK z 31. 8. 1993.
  - 51) Viz programové schéma Rádía Alfa v Týdeníku Rozhlas č. 42/1993.
  - 52) Servisní organizace zajišťující vysílání Rádía Alfa se jmenovala Radio Alfa, a. s. Založena byla podle jednatele společnosti Kaskol, držitele licence na vysílání stanice Václava Kasíka se souhlasem Rady ČR pro RTV 26. června 1993.
  - 53) Programové změny oznamuje Miroslav Dittrich v rozhovoru pro Týdeník Rozhlas č. 51/1994, „Rádío Alfa s novinkami“, str. 22. Ke změnám ve vysílacím schématu stanice dochází v lednu 1995.
  - 54) Viz příloha A – Chronologické přehledy – Rádío Alfa.
  - 55) Jednatel společnosti Kaskol Václav Kasík při konzultaci této části práce uvedl, že Rada zahájila správní řízení zcela neoprávněně, neboť vlastní monitoring Rady dokázal, že Rádío Alfa vysílá dle projektu. Podle Kasíka šlo o zmanipulovanou argumentaci a vše je ochoten dokázat a doložit.
  - 56) Spor mezi Radou a držitelem licence k vysílání Rádía Alfa, společností Kaskol, je popsán ve Zprávě o stavu vysílání a činnosti Rady ČR pro RTV z 28. února 1998 (str. 65–67). Podrobnosti ke sporu obsahuje i chronologický přehled „Rádío Alfa“, uvedený v příloze A této studie.
  - 57) Viz programové schéma Rádía Frekvence 1 v Týdeníku Rozhlas č. 49/1993, str. 8.
  - 58) Text je citací z tiskové konference Frekvence 1 z 24. února 1994, o níž ve své zprávě ze stejného dne informovala ČTK.
  - 59) Viz zpráva ČTK z 18. 10. 1994.
  - 60) Za celou dobu existence privátního celoplošného vysílání (až do konce roku 1999) se soukromým rádii nepodařilo ohrozit dominantní postavení stanice ČRo 1 – Radiožurnál na našem rozhlasovém trhu. ČRo1 – Radiožurnál tak zůstal nejposlouchanější stanicí v České republice.
  - 61) Zpravodajsko-publicistický formát Rádía Alfa se přeměnil v hudebně-zábavný formát Rádía Nová Alfa.
  - 62) Podrobněji pojednává o Frekvenci 1 chronologický přehled Frekvence 1, který je součástí příloh A.
  - 63) Například v Dodatku ke zprávě o stavu vysílání a činnosti Rady ČR pro RTV z listopadu 1999 regulační orgán na straně sedm konstatuje: „Kontrola plnění zákonných a licenčních podmínek komerčního rozhlasového vysílání ukázala na značné nedostatky. Pouze tři provozovatelé z celkového počtu 56 kontrolovaných splňovali všechny požadavky odpovídající komerčnímu rozhlasovému vysílání. Šlo o Country Rádío, Rádío Apollo a Frekvenci 1.“
  - 64) Druhá středovlnná síť, kterou dostal k dispozici na tzv. přechodné období Radiožurnál, nebyla tak kvalitní jako první dvě sítě. Rada ČR pro RTV v nové zprávě o stavu vysílání a o své činnosti z dubna 1993 konstatuje, že „stav pokrytí území touto sítí není převážně v nočních hodinách uspokojivý“.
  - 65) In: Nová zpráva o stavu vysílání a o činnosti Rady České republiky pro rozhlasové a televizní vysílání, duben 1993, str. 18 a 22.
  - 66) Viz Strategie 9/1999, V. Ježek: Jak jsem se stal a šest let byl generálním ředitelem Českého rozhlasu, str. 72–73.
  - 67) Viz zpráva ČTK nazvaná Z veřejných slyšení žadatelů o vysílání na středních vlnách z 21. března 1994, 17.33 hodin.
  - 68) Viz zpráva ČTK nazvaná Z veřejných slyšení žadatelů o vysílání na středních vlnách z 22. března 1994, 14.05 hodin.
  - 69) Viz zpráva ČTK „Komise pro sdělovací prostředky k licenci pro střední vlny“, 19. 4. 1994, 18.43 hodin.

- 70) Premiér Václav Klaus v rozhovoru pro Český rozhlas komentoval udělení licence Rádiu Echo těmito slovy: „Je to výsledek, který mě děsí a jenom naznačuje všechny mé pochyby o smyslu Rady ČR pro rozhlasové a televizní vysílání. Víím, že za tato slova budu peskován ve sdělovacích prostředcích, ale je to absurdní.“. Podle něj byly střední vlny „základem“ pro mnoho lidí. Viz Týdeník Rozhlas 19/1994, Slovo má premiér, str. 2. Podrobnosti v příloze A – Chronologické přehledy – Rádio Echo.
- 71) Místopředseda Rady ČR pro RTV Josef Josefík zdůraznil, že „rozhodnutí Rady nebylo chaotické a už vůbec ne bezkoncepční“. Viz zpráva ČTK „Rada pro rozhlasové a televizní vysílání k reakcím tisku“, 26. 4. 1994, 17.15 hodin.
- 72) Viz zpráva ČTK „Český rozhlas: Licence rádiu Echo poškozují posluchače“, 18. 5. 1994, 20.45 hodin.
- 73) V té době ČRo 1 – Radiožurnál stále ještě vysílal i v pásmu VKV I a postupně přecházel do pásma VKV II, viz Týdeník Rozhlas č. 23/1994, Přehled vysílačů, str. 23.
- 74) Viz Týdeník Rozhlas č. 44/1994, programové schéma Rádía Echo, str. 22.
- 75) Výzkum Media projekt 94 byl zveřejněn začátkem února 1995. V srpnu až září 1994 byla poslouchavost Rádía Echo 0,8 procenta, během října až prosince 1994 se zvýšila na 1,6 procenta.
- 76) Programový ředitel Frekvence 1 Michel Fleischmann již v srpnu 1994 konstatuje: „Myslím si, že moderní rádio má se středními vlnami jenom problémy. Vysílání na nich je tradičně zaměřeno na klasického posluchače veřejnoprávního rozhlasu. Za druhé: střední vlny jsou doopravdy drahý špás, mnohem dražší než VKV, a trh reklamy se nezvětšuje, ba naopak.“ Viz Týdeník Rozhlas č. 32/1994, „Frekvence 1: Nic neměníme!“, str. 3.
- 77) In: Rádio Echo přerušuje vysílání. Lidové noviny 1. 8. 1995, str. 2.
- 78) In: Ježek,V: Má Echo naději?, Týdeník Rozhlas č. 36/1995, str. 2.
- 79) O tom se podrobněji zmiňuji v podkapitole „2.3.1 Odvolání tzv. první Rady a ustavení Rady nové“.
- 80) Zákon č. 301/1995 Sb., ze dne 8. prosince 1995, kterým se mění a doplňuje zákon č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů, zákon České národní rady č. 103/1992 Sb., o Radě České republiky pro rozhlasové a televizní vysílání, ve znění pozdějších předpisů, zákon České národní rady č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů, zákon České národní rady č. 484/1991 Sb., o Českém rozhlasu, ve znění pozdějších předpisů, a zákon České národní rady č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.
- 81) In: Nová zpráva o stavu vysílání a o činnosti Rady ČR Rady České republiky pro rozhlasové a televizní vysílání, str. 7.
- 82) In: Sborník statí o kultuře v České republice po roce 1989. Ministerstvo kultury ČR, duben 1999, str. 100.
- 83) Zákon č. 36/1993 Sb., o některých opatřeních v oblasti rozhlasového a televizního vysílání přijala Česká národní rada 22. prosince 1992.
- 84) In: Zpráva o stavu vysílání a o činnosti Rady ČR pro rozhlasové a televizní vysílání, únor 1995, str. 25.
- 85) Viz. podkapitola 1.2.3 Ustavení Rady ČR pro RTV této práce.
- 86) Viz zpráva ČTK „Korte: ČR v evropské špičce, pokud jde o soukromé vysílání“, 6. 3. 1993, 11.04 hodin.
- 87) Viz zpráva ČTK „Zpráva o činnosti Rady pro rozhlasové a televizní vysílání“, 19. 4. 1993, 15.47 hodin.
- 88) Viz zpráva ČTK „ODS nesouhlasí s udělením licence společnosti CET 21“, 1. 2. 1993, 18.46 hodin.
- 89) Rada ČR pro RTV sice rozhodovala o televizní licenci k celoplošnému vysílání v neúplném složení, protože k 1. lednu 1993 zanikl mandát v českém regulačním orgánu třem členům Federální rady pro vysílání, respektovala však původní kvórum stanovené pro devítičlennou radu, tedy pět kladných hlasů. Navíc v případě udělení licence společnosti CET 21 všech šest radních hlasovalo jednomyslně pro tento projekt.
- 90) Viz Týdeník Rozhlas 19/1994, Slovo má premiér, str. 2.
- 91) Viz zpráva ČTK „Daniel Korte odstoupil z funkce v Radě“, 27. 5. 1993, 17.07 hodin.
- 92) Viz interview s bývalý předsedou Rady ČR pro RTV Danielem Kortem „Ignoroval jsem signály ODS“, Lidové noviny 31. 5. 1993, str. 1.

- 93) Viz zpráva ČTK „Rada pro televizní vysílání zvolila nového předsedu“, 1. 6. 1993, 19.29 hodin.
- 94) In: Zpráva o stavu vysílání a o činnosti Rady ČR pro RTV (1. 3. 1993–31. 1. 1994), únor 1994, str. 25.
- 95) In: Zpráva o stavu vysílání a o činnosti Rady ČR pro RTV (1. 3. 1993–31. 1. 1994), únor 1994, str. 26.
- 96) Poprvé sněmovna neschválila zprávu Rady 2. června 1994. Sněmovna Radu požádala, aby svoji zprávu doplnila o usnesení sněmovního výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu. Podle tohoto usnesení zpráva Rady například neobsahuje koncepci rozvoje vysílání, jak jí ukládá zákon, a uvádí neúplné a sporné údaje o průběhu některých licenčních řízení. Rada měla zprávu dále doplnit o pravidla a průběh licenčního řízení na satelitní vysílání. Podrobnosti o odvolání první Rady v příloze A – Chronologické přehledy – Rada ČR pro RTV.
- 97) Viz zpráva ČTK „Sněmovna odvolala Radu pro rozhlasové a televizní vysílání“, 9. 7. 1994, 11.32 hodin.
- 98) Viz zpráva ČTK „Kabát pro právní jasno Rady pro rozhlasové a televizní vysílání“, 12. 8. 1994, 16.19 hodin.
- 99) In: Zpráva o stavu vysílání a činnosti Rady ČR pro RTV (9. 7. 1994–31. 1. 1995), únor 1995, str. 9.
- 100) Viz rozhovor s prezidentem Asociace provozovatelů soukromého rozhlasového vysílání Michalem Zelenkou „Za všechno může konkurence“, Strategie č. 8/1994, str. 48–49.
- 101) Viz zpráva ČTK „Před slyšením žadatelů o pražské a středočeské rádiové vysílání“, 6. 3. 1995, 4.50 hodin.
- 102) Viz zpráva ČTK „Před slyšením žadatelů o pražské a středočeské rádiové vysílání“, 6. 3. 1995, 4.50 hodin.
- 103) Šlo o všech dosavadních třináct provozovatelů rozhlasového vysílání v Praze a středních Čechách a společnost Medes, patřící italským majitelům.
- 104) Viz zpráva ČTK „Rádia Zlatá Praha, Golem, Metropolis a RIO nebudou vysílat“, 18. 4. 1995, 16.27 hodin
- 105) In: Zpráva o stavu vysílání a činnosti Rady ČR pro RTV (1. 2. 1995–31. 1. 1996), únor 1996, str. 5–6.
- 106) In: Sborník statí o kultuře v ČR po roce 1989, Ministerstvo kultury ČR, duben 1999, str. 100.
- 107) Viz Zpráva o stavu vysílání a činnosti Rady ČR pro RTV (1. 2. 1996–30. 9. 1996), únor 1996, str. 19–20.
- 108) Viz rozhovor s prezidentem Asociace provozovatelů soukromého vysílání Michalem Zelenkou „Za všechno může konkurence“, Strategie č. 8/1994, str. 48–49.
- 109) Zákon č. 301/1995 Sb., ze dne 8. prosince 1995, kterým se mění a doplňuje zákon č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů, zákon České republiky č. 103/1992 Sb., o Radě České republiky pro rozhlasové a televizní vysílání, ve znění pozdějších předpisů, zákon České republiky č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů, zákon České republiky č. 484/1991 Sb., o Českém rozhlasu, ve znění pozdějších předpisů, a zákon České republiky č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.
- 110) Viz zákon č. 301/1995 Sb., článek 1, bod 13.
- 111) In: Zpráva o stavu vysílání a činnosti Rady ČR pro RTV (1. 2. 1996–30. 9. 1996), únor 1996, str. 21.
- 112) Viz rozhovor s prezidentem Asociace provozovatelů soukromého vysílání Michalem Zelenkou „Za všechno může konkurence“, Strategie č. 8/1994, str. 48–49.
- 113) Viz text „Novela zákona o vysílání – krok k liberalizaci“, Strategie č. 1/1996, str. 44–45.
- 114) Viz text „Novela zákona o vysílání – krok k liberalizaci“, Strategie č. 1/1996, str. 44–45.
- 115) In: Zpráva o stavu vysílání a činnosti Rady ČR pro RTV (1. 2. 1996–30. 9. 1996), únor 1996, str. 21.
- 116) In: Zpráva o stavu vysílání a činnosti Rady ČR pro RTV (1. 2. 1996–30. 9. 1996), únor 1996, str. 20.
- 117) In: Nová zpráva o stavu vysílání a o činnosti Rady ČR pro RTV, duben 1993, str. 7.
- 118) In: Zpráva o stavu vysílání a o činnosti Rady ČR pro RTV (1. 3. 1993–31. 1. 1994), únor 1994, str. 9.

- 119) In: Zpráva o stavu vysílání a činnosti Rady ČR pro RTV (9. 7. 1994–31. 1. 1995), únor 1995, str. 17–18.
- 120) In: Zpráva o stavu vysílání a o činnosti Rady ČR pro RTV (1. 2. 1995–31. 1. 1996), únor 1996, str. 8.
- 121) In: Zpráva o stavu vysílání a činnosti Rady ČR pro RTV (1. 2. 1996–30. 9. 1996), prosinec 1996, str. 23.
- 122) Kontrolu dodržování licenčních podmínek navíc Radě omezila novela č. 301/1995, o níž se píše v podkapitole 2.3.3 Novela zákona o vysílání z roku 1995.
- 123) „Veřejnoprávní“ je adjektivum převzaté z německého jazyka. Označuje právní formu vysílací organizace, nikoli náplň její činnosti. V případech, kdy hovoříme o náplni činnosti vysílatelů veřejné služby, je z tohoto důvodu užívání adjektiva „veřejnoprávní“ nepřesné.
- 124) Podrobně o právním vymezení působnosti vysílatele veřejné služby v našem duálním systému pojednává podkapitola 1.2.1 Provozovatel vysílání ze zákona – tzv. veřejnoprávní rozhlas. Zákon č. 484/1991 Sb., o Českém rozhlasu je navíc součástí přílohy C – Mediální legislativa.
- 125) Viz zpráva ČSTK nazvaná „Reorganizace Českého rozhlasu započne 1. května“ z 6. dubna 1992.
- 126) Podrobněji se problematice dělení majetku věnuje chronologický přehled „Český (Československý) rozhlas“, který je obsažen v příloze A – Chronologické přehledy.
- 127) První paragraf zákona ruší Československý rozhlas k 31. prosinci 1992. První odstavec druhého paragrafu konstatuje, že nemovitě a movitě věci ve vlastnictví ČSFR, k nimž přísluší právo hospodaření Československého rozhlasu, majetková a jiná práva, dále práva a povinnosti z pracovněprávních vztahů, majetková práva s výjimkou majetkových práv nehmotné povahy a jiná práva a závazky na území České republiky přecházejí 31. prosincem 1992 na Českou republiku, pokud zákon České národní rady nestanoví jinak. Druhý odstavec druhého paragrafu konstatuje, že nemovitě a movitě věci ve vlastnictví ČSFR, k nimž přísluší právo hospodaření Československého rozhlasu, majetková a jiná práva, dále práva a povinnosti z pracovněprávních vztahů, majetková práva s výjimkou majetkových práv nehmotné povahy a jiná práva a závazky na území Slovenské republiky přecházejí 31. prosincem 1992 na Slovenskou republiku, pokud zákon Národní rady Slovenské republiky nestanoví jinak. V další části zákona je upraveno dělení ostatního majetku, na nějž se uplatní hledisko odpovídající v zásadě podílu počtu obyvatelstva České republiky a Slovenské republiky, podle něhož přechází majetek na ČR a na SR v poměru dva ku jedné. Viz zákon č. 597/1992 Sb., o zrušení Československého rozhlasu, Československé televize a Československé tiskové kanceláře.
- 128) Doslovné znění zákona č. 36/1993 Sb., o některých opatřeních v oblasti rozhlasového a televizního vysílání, viz příloha C – Mediální legislativa.
- 129) Viz předchozí části této práce a podkapitola 2.5.2 Vysílací sítě – zásadní problém Českého rozhlasu.
- 130) K 1. prosinci 1993 bylo ještě zřízeno osmé regionální studio Českého rozhlasu v Olomouci. Viz příloha A „Český (Československý) rozhlas – chronologický přehled“.
- 131) Viz zpráva ČTK „Mejstřík o důvodech své rezignace na funkci ředitele rozhlasu“ z 24. března 1993.
- 132) Další podrobnosti k výběrovému řízení na místo generálního ředitele ČRo a kritice Rady ČRo ze strany zaměstnanců rozhlasu a politiků, viz příloha A „Český (Československý) rozhlas – chronologický přehled“.
- 133) Viz zpráva ČTK „Kmitočty a budova na Pankráci nejbolavějšími místy rozhlasu“ z 30. června 1993.
- 134) Viz Ročenka Českého rozhlasu 1994, Ročenka Českého rozhlasu 1995, Ročenka Českého rozhlasu 1996 a Ročenka Českého rozhlasu 1997.
- 135) Viz Ročenka Českého rozhlasu 1994, str. 86–87.
- 136) Podle přílohy Statutu ČRo – Charakteristika stanic, Ročenka Českého rozhlasu 1994, str. 87.
- 137) Podle přílohy Statutu ČRo – Charakteristika stanic, Ročenka Českého rozhlasu 1994, str. 86.
- 138) Podle přílohy Statutu ČRo – Charakteristika stanic, Ročenka Českého rozhlasu 1994, str. 87.
- 139) Viz Zpráva o stavu vysílání a činnosti Rady České republiky pro rozhlasové a televizní vysílání (9. 7. 1994 – 31. 1. 1995), str. 25.
- 140) Zákon č. 468/1991 Sb. schválilo Federální shromáždění 30. října 1991. Zákon č. 36/1993 Sb. přijala Česká národní rada 22. prosince 1992. Obě právní normy jsou součástí přílohy C – Mediální legislativa.
- 141) Viz stenozáznam 18. schůze České národní rady, 22. prosince 1992, projednávání zákona o některých opatřeních v oblasti rozhlasového a televizního vysílání.

- 142) Viz stenozáznam 18. schůze České národní rady, 22. prosince 1992, projednávání zákona o některých opatřeních v oblasti rozhlasového a televizního vysílání.
- 143) O této problematice podrobně pojednává podkapitola 2.1 Soukromé celoplošné vysílání v pásmu VKV.
- 144) Viz Týdeník Rozhlas č. 49/1993, Přehled vysílačů, str. 23.
- 145) Viz Týdeník Rozhlas č. 46/1993, Sto dnů Vlastimila Ježka, str. 1.
- 146) Viz Strategie 8/1999, V. Ježek: Jak jsem se stal a šest let byl generálním ředitelem Českého rozhlasu, str. 58–59.
- 147) Problematika ukončení vysílání okruhu Radiožurnál na středních vlnách je podrobně popsána v podkapitole 2.2 Soukromé celoplošné vysílání v pásmu středních vln.
- 148) Tématu udělení licence soukromé rozhlasové stanici Echo je věnována podkapitola 2.2 Soukromé celoplošné vysílání v pásmu středních vln.
- 149) RDS (Radio Data System) – vysílání dodatečných digitálních dat (identifikací, výzev, oznámení) na frekvencích rozhlasových FM stanic (In Šmíd, M. (1995): Stručný slovník elektronických médií. Praha: Karolinum). Tento systém je využíván například při vysílání dopravních informací. Umožňuje rovněž motoristům automatické přeladování autorádia tak, aby mohli nerušeně poslouchat zvolenou stanici bez starosti o to, na jakém kmitočtu vysílá.
- 150) Viz Týdeník Rozhlas č. 27/1994, Změny v kmitočtech ČRo, str. 2.
- 151) Podrobněji viz podkapitola 2.2 Soukromé celoplošné vysílání v pásmu středních vln.
- 152) Plné znění zákona č. 301/1995 Sb. je součástí přílohy C – Mediální legislativa.
- 153) Viz Zpráva o stavu vysílání a činnosti Rady České republiky pro rozhlasové a televizní vysílání (1. 2. 1996 – 30. 9. 1996), část Provozovatel ze zákona – Český rozhlas, str. 19.
- 154) České vysílání Rádía Svobodná Evropa mělo být Kongresem Spojených států financováno do konce září 1995. Pavel Pecháček v této souvislosti oznámil, že uvažuje o případné privatizaci českého vysílání RSE. (Viz zpráva ČTK „Český rozhlas a Svobodná Evropa: smlouva o vysílání“, 22. března 1994. Ředitel českého vysílání Svobodné Evropy a šéfredaktor ČRo 6/RSE Pavel Pecháček při konzultaci této části práce uvedl, že americký Kongres později od svých plánů ustoupil. Česká redakce RSE tak nikdy nepřestala být placena z amerického rozpočtu, ač ředitel Pecháček v několika svých veřejných vystoupeních ohlásil konec českého vysílání Svobodné Evropy financovaného Kongresem USA (viz příloha A – Český (Československý) rozhlas, 30. 6. 1996).
- 155) Viz zpráva ČTK „Český rozhlas a Svobodná Evropa: smlouva o vysílání“, 22. března 1994.
- 156) Další podrobnosti viz chronologický přehled, příloha A – „Český (Československý) rozhlas“, 1. 7. 1994.
- 157) In: Vznikne nová rozhlasová stanice. Lidové noviny 29. 6. 1995, str. 2.
- 158) In: Nezávislost v éteru. Rozhovor s prezidentem Rádía Svobodná Evropa Pavlem Pecháčkem. Lidové noviny, Nedělní příloha, 8. 7. 1995, str. 2.
- 159) Viz zpráva ČTK „Asociace provozovatelů soukromého vysílání ke stanici ČRo 6/RSE“, 29. 6. 1995.
- 160) Viz zpráva ČTA „Generální ředitel ČRo Ježek nesdílí obavy soukromých rádií“, 30. 6. 1995.
- 161) Viz zpráva ČTA „Rada pro vysílání k ČRo 6/RSE“, 30. 8. 1995.
- 162) O finálních potížích Rádía Echo a následném přerušení vysílání stanice pojednává podkapitola 2.2 Soukromé celoplošné vysílání v pásmu středních vln.
- 163) Viz zpráva ČTK „Rada odmítá projekt ČRo 6/RSE, Český rozhlas však vysílat bude“, 30. 8. 1995.
- 164) Viz zpráva ČTK „V. Ježek žádá pro ČRo 6 přidělení další střední vlny“, 1. 10. 1995.
- 165) Viz zpráva ČTK „Rada pro televizní a rozhlasové vysílání nesouhlasí se zahájením vysílání ČRo 6“, 8. 11. 1995.
- 166) In: Zpráva o stavu vysílání a činnosti Rady České republiky pro rozhlasové a televizní vysílání (1. 2. 1996 – 30. 9. 1996), str. 19.
- 167) Text, který následuje při začátku vysílání ČRo 6/RSE v 6.00 hodin po hlavní znělce, jež zůstala beze změny zní: „Vážený posluchači, na vlnách Rádía Svobodná Evropa posloucháte pořady Rádía Svobodná Evropa, Českého rozhlasu, Hlasu Ameriky, BBC a Deutsche Welle“. RSE tím vyhovělo požadavku Rady ČR pro RTV, která vyslovila svou nespokojenost s tím, že nebyla nikde uvedena skutečnost, že ČRo 6/RSE vysílá své pořady na frekvenci RSE. Stejnou identifikaci uvádí stanice i o půlnoci, kdy její vysílání končí. (Viz zpráva ČTA „Rozhlasová stanice ČRo 6/RSE vyhověla požadavku RRTV, 20. 11. 1995.)

- 168) Zákon č. 301/1995 Sb. schválila Poslanecká sněmovna 8. prosince 1995 a doslovné znění této právní normy je součástí přílohy C – Mediální legislativa.
- 169) In: E+M = EM. Týdeník Rozhlas č. 37/1989, str. 1.
- 170) Programový okruh zaměřený na mladšího posluchače má například vysílatel veřejné služby ve Velké Británii – BBC. Rádio BBC 1 je převážně hudební stanicí, která rovněž vysílá i zpravodajské pořady. (Viz internetové stránky BBC.)
- 171) Viz zpráva ČTK „Komise pro média podpořila zprávu o činnosti Českého rozhlasu“, 15. 6. 1995.
- 172) In: Generální ředitel ČRo Mgr. Vlastimil Ježek o Praze, Vltavě a Radiožurnálu. Týdeník Rozhlas č. 53/1995, str. 1 a 3.
- 173) In: Otevřený dopis Michela Fleischmanna ing. Janu Kasalovi, předsedovi stálé parlamentní komise pro sdělovací prostředky. INFO F1 č. 7, říjen 1995, str. 4.
- 174) In: Rozhovor s generálním ředitelem Českého rozhlasu: Oceňuji zaujetí pro věc. Týdeník Rozhlas č. 20/1996, str. 3.
- 175) Viz Ročenka Českého rozhlasu 1997, str. 3.
- 176) U nás nazývaný jako koncesionářský poplatek.
- 177) Rozhlasovému poplatku je v zákoně č. 110/1964 Sb., o telekomunikacích, ve znění pozdějších předpisů, věnován paragraf 7: „K užívání rozhlasových a televizních přijímačů není třeba povolení. Vlastníci, popřípadě uživatelé jsou však povinni ohlásit tyto přijímače k evidenci u organizací spojů, určených federálním ministerstvem spojů, řídit se podmínkami stanovenými v prováděcích předpisech a platit stanovené poplatky.“ (Viz zákon č. 110/1964 Sb., o telekomunikacích, ve znění pozdějších předpisů.)
- 178) Viz zpráva ČTK „Od 1. dubna se zvyšují poplatky za rozhlas a televizi“, 27. 3. 1991.
- 179) Rozhlasový poplatek byl zvýšen na základě vyhlášky federálního ministerstva spojů č. 100/1991 Sb.
- 180) Viz zákon č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání (paragraf 9, odstavec 6) z 30. října 1991. Doslovné znění této právní normy je součástí přílohy C – Mediální legislativa.
- 181) Viz zákon č. 484/1991 Sb., o Českém rozhlasu (paragrafy 10 a 11). Doslovné znění zákona je součástí přílohy C – Mediální legislativa.
- 182) Problematice vysílání reklamy v Českém rozhlase je věnována následující podkapitola.
- 183) Například roce 1996 se výnosy z rozhlasových poplatků podílely na tvorbě celkových příjmů ČRo z 84 procent a o rok později z 85 procent. (Viz Ročenky Českého rozhlasu 1996 a 1997.)
- 184) Viz zpráva ČTK „Kmitočty a budova na Pankráci nejoblavějšími místy rozhlasu“, 30. 6. 1993.
- 185) In: Ročenka Českého rozhlasu 1996. Vývoj ekonomiky Českého rozhlasu, str. 52.
- 186) Viz Český rozhlas: konec ekonomického řetězu. Strategie č. 3/1994, str. 46–47.
- 187) Viz zpráva ČTK „Rada kritizuje Český rozhlas za omezení vysílání, Ježek odpovídá“, 20. 12. 1993.
- 188) In: zákon č. 252/1994 Sb., o rozhlasových a televizních poplatcích, který vstoupil v platnost 1. 4. 1995. Tato právní úprava je platná dosud. Výjimkou je paragraf čtyři o sazbě poplatků.
- 189) In: Veřejnoprávní televize a rozhlas zahájily kampaň proti neplatičům poplatků. Lidové noviny, 21. 2. 1995, str. 1.
- 190) In: Veřejnoprávní televize a rozhlas zahájily kampaň proti neplatičům poplatků. Lidové noviny, 21. 2. 1995, str. 1.
- 191) In: Rozhlasové vlnění. Týdeník Rozhlas č. 33/1995, 31. 7. 1995, str. 2.
- 192) In: Vývoj ekonomiky Českého rozhlasu. Ročenka Českého rozhlasu 1996, str. 52.
- 193) In: Rozhlas požaduje více peněz. Lidové noviny 4. 9. 1996, str. 3.
- 194) In: Asociace proti podnikání. Lidové noviny, příloha Média a komunikace, 21. 3. 1997, str. 16.
- 195) Viz příloha A – Český (Československý) rozhlas – chronologický přehled, 9. 5. 1997.
- 196) Viz Zpráva o stavu vysílání a činnosti Rady České republiky pro rozhlasové a televizní vysílání (1. 2. 1997 – 31. 1. 1998), str. 50.
- 197) Viz zákon č. 135/1997 Sb. z 12. června 1997.
- 198) Reklamu jako jeden ze zdrojů příjmů vysílatele veřejné služby definoval zákon č. 484/1991 Sb., o Českém rozhlasu. Doslovné znění této právní normy je součástí přílohy C – Mediální legislativa.
- 199) Podrobně o této problematice pojednává podkapitola 2.3.3 Novela zákona o vysílání z roku 1995.

- 200) Kateřina Lojďová je manželkou Michela Fleischmanna, prezidenta soukromých rozhlasových stanic Evropa 2 a Frekvence 1.
- 201) Viz zpráva ČTK „Poslanci chtějí omezit reklamu ve vysílání veřejnoprávních médií“, 20. 9. 1995.
- 202) In: Soukromá rádia proti reklamě v ČRo. Lidové noviny, 26. 10. 1995, str. 3.
- 203) Doslovné znění zákona č. 301/1995 Sb. je součástí přílohy C – Mediální legislativa.
- 204) In: Asociace proti podnikání ČRo. Lidové noviny, příloha Média a komunikace, 21. 3. 1997, str. 16.
- 205) Viz předchozí podkapitola.
- 206) In: Sborník statí o kultuře v ČR po roce 1989, Ministerstvo kultury ČR, duben 1999, str. 100.
- 207) Viz Vlček, J: Srovnání rozhlasového a televizního trhu v ČR. Analytický materiál pro vnitřní potřebu Frekvence 1, leden 1998.
- 208) Viz Zpráva o stavu vysílání a činnosti Rady ČR pro rozhlasové a televizní vysílání (1. 2. 1997–31. 1. 1998), únor 1998, str. 51.
- 209) Viz Zpráva o stavu vysílání a činnosti Rady ČR pro rozhlasové a televizní vysílání (1. 2. 1997–31. 1. 1998), únor 1998, str. 51.
- 210) In: Zpráva o stavu vysílání a činnosti Rady ČR pro rozhlasové a televizní vysílání (1. 2. 1997–31. 1. 1998), únor 1998, str. 52.
- 211) Původním držitelem licence na vysílání Rádía Frekvence 1 byla akciová společnost R.G. Evropa 1. Později však došlo ke změně obchodního jména na akciovou společnost Frekvence 1.
- 212) Informace o projektu Rádía Impuls pocházejí z veřejných slyšení před Radou, kterých se autor diplomové práce zúčastnil.
- 213) Viz Zpráva o stavu vysílání a činnosti Rady ČR pro RTV (1. 1. 1998–31. 12. 1998), únor 1999, str. 70.
- 214) In: „Nezval a Kršák tvrdí, že jim majitelé Rádía Impuls odcizili náměty a značku“, deník Právo 15. února 1999, str. 3.
- 215) Podrobnosti o Rádíu Impuls v příloze A – Rádio Impuls – chronologická řada.
- 216) Viz sněmovní tisk č. 482 (3. volební období) – vládní návrh zákona o rozhlasovém a televizním vysílání
- 217) In: Zpráva o stavu vysílání a činnosti Rady ČR pro RTV (1. 1. 1998–31. 12. 1998), únor 1999, str. 20.
- 218) In: Jiráček, J: Procházka českou mediální krajinou. Lidové noviny 1. 12. 1997, příloha Média a komunikace, str. 1.
- 219) Viz Zpráva o stavu vysílání a činnosti Rady ČR pro RTV (1. 1. 1998–31. 12. 1998), únor 1999, str. 21.
- 220) Viz Zpráva o stavu vysílání a o činnosti Rady ČR pro rozhlasové a televizní vysílání (1. 1. 1999–31. 12. 1999), str. 117–121.
- 221) Viz Týdeník Rozhlas č. 40/1998, str. 2.
- 222) In: „Zpochybňování druhého mandátu Ježka by podle něj poškodilo ČRo“ Zpráva ČTK z 8. 2. 1999.
- 223) Výběrové řízení na funkci generálního ředitele podrobně popisuje chronologický přehled Český (Československý) rozhlas, který je součástí příloh A.
- 224) Viz Týdeník Rozhlas č. 27/1999, 21. 6. 1999, str. 2.

LITERATURA A POUŽITÉ PRAMENY

Literatura

- Běhal, R. (1997): Kdo je kdo v sedmdesátileté historii Českého rozhlasu. Praha: Sdružení pro rozhlasovou tvorbu.
- Hopkins, M. (1970): Mass Media in the Soviet Union. New York: Pegasus.
- McQuail, D. (1999): Úvod do teorie masové komunikace. Praha: Portál.
- Perkner, S., Slovák, L. (1986): Teorie a praxe rozhlasové žurnalistiky. Praha: Novinář.
- Poučení z krizového vývoje ve straně a společnosti po XIII. sjezdu KSČ, Praha: SPN 1979.
- Sladčíková, P. (1999): Rada České republiky pro rozhlasové a televizní vysílání. Diplomová práce, Praha: UK FSV.
- Šmíd, M. (1992): Úvod a texty ke studiu masových médií. Praha: Karolinum.
- Šmíd, M. (1994): Vybírání koncesionářských poplatků. Praha: Pl.
- Šmíd, M. (1995): Stručný slovník elektronických médií. Praha: Karolinum.
- Tomášek, D. (1994): Pozor, cenzurováno! aneb Ze života soudružky cenzury. Praha: Vydavatelství a nakladatelství MV ČR.
- Večerník, J., Matějů, P. (1998): Zpráva o vývoji české společnosti 1989–1998. Praha: Academia.

Články

- Dittrich, M: Rádio Alfa s novinkami. Týdeník Rozhlas č. 51/1994, str. 22.
- Fleischmann, M: Frekvence 1: Nic neměníme!. Týdeník Rozhlas č. 32/1994, str. 3.
- Ježek, V: Má Echo naději?. Týdeník Rozhlas č. 36/1995, str. 2.
- Ježek, V: Jak jsem se stal a šest let byl generálním ředitelem Českého rozhlasu. Strategie 8/1999, srpen 1999, str. 58–59.
- Ježek, V: Jak jsem se stal a šest let byl generálním ředitelem Českého rozhlasu, Strategie 9/1999, září 1999, str. 72–73.
- Jiráček, J: Procházka českou mediální krajinou. Lidové noviny 1. 12. 1997, příloha Média a komunikace, str. 1.
- Klaus, V: Slovo má premiér. Týdeník Rozhlas č. 19/1994, str. 2.
- Korte, D: Ignoroval jsem signály ODS, Lidové noviny 31. 5. 1993, str. 1.
- Moravec, V: Alfa a Frekvence 1. Kmit, červenec 1998, str. 41.
- Nezval a Kršák tvrdí, že jim majitelé Rádía Impuls odcizili náměty a značku. Deník Právo 15. 2. 1999, str. 3.
- Strategie č. 1/96: Novela zákona o vysílání – krok k liberalizaci. Leden 1996, str. 44.
- Přehled vysílačů. Týdeník Rozhlas č. 3/1993, str. 23.
- Přehled vysílačů. Týdeník Rozhlas č. 23/1994, str. 23.
- Rádio Echo přerušuje vysílání. Lidové noviny 1. 8. 1995, str. 2.
- Zelenka, M: Za všechno může konkurence, Strategie č. 8/1994, srpen 1994, str. 48–49.